

ระเบียบผู้ตรวจการแผ่นดิน

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ตรวจการแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ตรวจการแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกัน จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบผู้ตรวจการแผ่นดินว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบผู้ตรวจการแผ่นดินว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ระเบียบผู้ตรวจการแผ่นดินว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ตรวจการแผ่นดินแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้ตรวจการแผ่นดิน” หมายความว่า ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

“การเดินทาง” หมายความว่า การเดินทางไปปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นการเดินทางภายในประเทศหรือต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงการเดินทางไปเยือน ประชุม ศึกษาดูงาน อบรม สัมมนา และกิจกรรมอื่นเพื่อเกียรติแห่งผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานหรือปฏิบัติการกิจของผู้ตรวจการแผ่นดินหรือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางภายในประเทศ ให้เบิกได้ตามรายการและอัตรา ดังนี้

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง เหมาจ่ายวันละ ๘๐๐ บาท

การนับเวลาเดินทางเพื่อคำนวณค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในประเทศ ให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติจนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติ แล้วแต่กรณี

การนับเวลาในการเดินทางในกรณีที่มีการพักรม ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน

การนับเวลาในการเดินทางในกรณีที่มีได้มีการพักแรม หากนับได้ไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน หากนับได้ไม่เกินสิบสองชั่วโมง แต่เกินหกชั่วโมงขึ้นไป ให้ถือเป็นครึ่งวัน

(๒) ค่าเช่าที่พัก ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๓) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ในกรณีใช้พาหนะส่วนตัวในการเดินทาง ให้เบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่าย ในอัตรากิโลเมตรละ ๕ บาท

(๔) ค่าประกันภัยการเดินทาง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๕) ค่ารับรอง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๖) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทาง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางต่างประเทศ ให้เบิกได้ตามรายการและอัตรา ดังนี้

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง เหมาจ่ายวันละ ๓,๑๐๐ บาท หรือให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามหลักฐานการจ่ายเงินและไม่เกินวันละ ๔,๕๐๐ บาท

การนับเวลาการเดินทางเพื่อคำนวณค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในต่างประเทศ ให้นับตั้งแต่วเวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติจนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติแล้วแต่กรณี

การนับเวลาในการเดินทางในกรณีที่มีการพักแรม ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน

การนับเวลาในการเดินทางในกรณีที่มีได้มีการพักแรม หากนับได้ไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน หากนับได้ไม่เกินสิบสองชั่วโมง แต่เกินหกชั่วโมงขึ้นไป ให้ถือเป็นครึ่งวัน

(๒) ค่าเช่าที่พัก ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๓) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง

(๔) ค่ารับรอง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๕) ค่าเครื่องแต่งตัว ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายครั้งละ ๙,๐๐๐ บาท ต่อเมื่อการเดินทางครั้งใหม่มีระยะห่างจากการเดินทางครั้งสุดท้ายที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย และต้องมิใช่การเดินทางไปประเทศตามรายชื่อที่ทางราชการกำหนดไว้ว่าไม่สามารถเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้

(๖) ค่าประกันภัยการเดินทาง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๗) ค่าของขวัญ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๘) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทาง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๗ การเดินทางไปต่างประเทศ ให้มีระยะเวลาออกเดินทางล่วงหน้าก่อนเริ่มปฏิบัติงาน และระยะเวลาเดินทางกลับหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปประเทศในทวีปเอเชีย ให้มีระยะเวลาก่อนเริ่มปฏิบัติงานไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง และมีระยะเวลาหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง

(๒) การเดินทางไปประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ประเทศในทวีปยุโรป หรือประเทศในทวีปอเมริกาเหนือ ให้มีระยะเวลาก่อนเริ่มปฏิบัติงานไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง และมีระยะเวลาหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง

(๓) การเดินทางไปประเทศในทวีปอเมริกาใต้ หรือประเทศในทวีปแอฟริกา ให้มีระยะเวลาก่อนเริ่มปฏิบัติงานไม่เกิน ๗๒ ชั่วโมง และมีระยะเวลาหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานไม่เกิน ๗๒ ชั่วโมง

ข้อ ๘ ผู้ตรวจการแผ่นดินจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศสำหรับคู่สมรส ได้เฉพาะกรณีที่ได้รับความเห็นชอบร่วมกันจากผู้ตรวจการแผ่นดิน

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของคู่สมรส ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้ตรวจการแผ่นดิน

ข้อ ๙ การไต่อยู่ระหว่างดำเนินการตามระเบียบผู้ตรวจการแผ่นดินว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบเดิมจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๐ ให้ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่ต้องดำเนินการนอกเหนือจากที่ระเบียบนี้กำหนดไว้ ให้ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินโดยความเห็นชอบร่วมกันของผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก วิทวัส รชตะนันทน์

ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน